

ادامه از صفحه اول

«سیاست آزادی» در مقابله با نفوذ

باید سیاست‌های بازتر و آزادتری را در پیش گرفت؛ از جمله شرکت‌های ارائه‌دهنده خدمات زیرساختی در بخش خصوصی را باید گسترش داد؛ خدمات زیرساختی سلامت و سوخت تا خدمات فناوری ارتباطات. شرکت‌های ارائه‌دهنده خدمات اداری و دولت الکترونیک را باید شکوفا کرد. شرکت‌های پرداخت دیجیتال در بخش خصوصی را باید آزاد گذاشت تا با توسعه سامانه‌های فعلی خود بتوانند به‌صورت مستقل خدمات نوآورانه‌ای را ارائه دهند تا بتوان در برابر آسیب‌هایی که ممکن است به‌زودی دامن شبکه بانکی کشور را بگیرد، در امان بود. همین قیدوبندهای غیرمنطقی که اسباب رانت و فساد است سبب می‌شود کار دولت دیجیتال در حوزه پرداخت‌های عمومی دیجیتال با کندی مواجه شود. آنها را از قیدوبند معاونت فناوری اطلاعات بانک مرکزی رها کنید. نظارت بانک مرکزی بر امور پولی است نه امور دیجیتال. به همین سان، وظیفه وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی در امور فاهی مردم است و نه سامانه‌های دیجیتال این حوزه. وظیفه وزارت علوم معطوف به توسعه علم است و کار وزارت بهداشت توسعه سلامت مردم است و نه سامانه‌های دیجیتال در این حوزه‌ها. اگر قرار باشد این دستگاه‌ها دربارہ چنین فضای جدیدی تصمیم بگیرند، هیچ‌گاه صنعت دیجیتال رشد نخواهد کرد. این شاید کلیدی‌ترین مفهوم برای «سیاست دیجیتال» است که فهم آن می‌تواند گره‌گشای سیاست‌گذاری عمومی در این حوزه باشد. انقلاب دیجیتال حوزه جدیدی را در اقتصاد و فرهنگ و سلامت باز کرده و آن عبارت است از ایجاد گونه‌ای جدید از کسب و کار که تا پیش از آن وجود نداشته است. به بیان ساده راه‌اندازی کسب‌وکاری بدون ابزار اصلی آن کسب‌وکار. مثلا کسب‌وکار هتل‌داری بدون داشتن هتل. کسب‌وکار تاکسیرانی بدون داشتن تاکسی. کسب‌وکار سلامت بدون داشتن بیمارستان. این یعنی کسب‌وکار‌های جدید ضرورتاً نیازی به مجوز از هتل‌داران، از تاکسیرانی و از نظام پزشکی ندارند، بلکه خود یک صنف جدید هستند. این پدیده زمینه «کالاشدگی خدمات» (Commoditization of services) را فراهم کرده است. «کالاشدگی خدمات» فرایندی است که در آن یک خدمت انحصاری به شکلی عمومی در دسترس قرار می‌گیرد و با افزایش رقابت، قیمت آن کاهش می‌یابد. معنای دیگر فرایند این است که تنوع خدمات، امنیت اقتصادی و اجتماعی لازم را فراهم می‌آورد. آزادی فعالیت‌های اقتصاد دیجیتال امنیت را به ارمغان می‌آورد. آزادی و تنوع در سامانه‌های زیرساختی برای سوخت، بانک و پرداخت، سلامت و… همگی به این امنیت کمک می‌کند؛ بنابراین کلدوازه امنیت، آزادی است و کلیدوازه‌های مبارزه با نفوذ و خراب‌کاری عوامل بیگانه عبارت‌اند از تنوع خدمات، آزادی اقتصادی-اجتماعی-سیاسی و غیرامنیتی‌کردن کسب‌وکارهای دیجیتال حتی در حوزه زیرساخت.

اگر قوه عاقله‌ای در مدیریت است باید به این امور به‌صورت جدی پرداخته شود. واقعا گاهی انسان درمی‌ماند که در این کشور با که سخن بگوید؟ با رئیس‌جمهور؟ با رئیس بانک مرکزی؟ با مقامات امنیتی و قضائی؟ برخی به‌دلیل پیچیدگی «دیجیتالیزیشن» احساس ناتوانی و گنگی و بی‌مسئولیتی می‌کنند، برخی دیگر به‌دلیل آنکه تصور می‌کنند مقامات امنیتی باید تصمیم بگیرند، چنین احساسی دارند، برخی نیز از همین مسئولان خود عامل این وضعیت بوده و هستند. مسئله ما در این حوزه سیاستی عبارت است از ضعف فرهنگ عمومی مدیران دولتی، سلطه دیدگاه‌های سنتی و منافع رانتی از سویی و البته رویکردهای امنیتی از سوی دیگر.

با گسترش فناوری‌های دیجیتال دیگر حتی نیازی به اشکال سنتی نفوذ یعنی جاسوسی و خراب‌کاری از طریق عوامل انسانی نخواهد بود. «پلاکچین» و رمزارزهای دیجیتال برآمده از آن را ببینید که چگونه دولت‌ها را دور می‌زند و تهدیدی واقعی برای آنهاست. «قوی‌ترین» دولت‌ها برای مقابله با آن چه کرده‌اند؟ آنان راهی جز آزادی نسبی، همراهی و سازگاری با آن نیافته‌اند تا بتوانند محاطرات آن را کنترل کنند. برخی از دولت‌ها درگاه‌های پرداخت رمزارز را ایجاد کرده‌اند تا بتوانند استفاده‌کنندگان را شناسایی کنند. (KYC: Know Your Customer) برخی نیز با پذیرش رمزارزها در پمپ‌بنزین‌ها اسباب شناسایی را فراهم کرده‌اند. جالب است بدانیم برخی دیگر از کشورها ارزهای دیجیتال را به‌عنوان یک ارز رسمی شناسایی نکرده‌اند اما استفاده از آن را بلامانع دانسته‌اند! این یعنی می‌دانند بسیاری از مردم از آن استفاده می‌کنند و نمی‌توانند مانع شوند، اما به حکم «جلوی خیز را از هر جا بگیری منفعت است» چنین سیاستی را در پیش گرفته‌اند. در مجموع باید گفت «سیاست آزادی» گره‌گشای بسیاری امور از حوزه‌های دیجیتال تا سیاست داخلی است و می‌تواند به ثبات و استحکام امنیت کشور منجر شود. آزادی یک سیاست است. حتی اگر به آن بی‌توجه باشیم به‌صورت امر محقق «دوفاکتو»، در شبکه‌های اجتماعی وجود دارد.

اعظم مجبی؛ این گزارش از جایی شروع شد که در مصاحبه با مسئولان ارشد مرزبانی ماکو، مدام ناگزیر می‌شدم این جمله را تکرار کنم «منظورم از کولبر همان افرادی است که شما به آنها می‌گویید کاسب‌کار مرزی!»

مسئولان استان آذربایجان غربی معتقدند کولبر با تعریف مشخصی که براساس آن شورای ساماندهی مبادلات مرزی برمنبای طرح وزارت صمت، کارت پیله‌وری و کولبری صادر می‌کند، در مناطق مرزی شمال این استان وجود ندارد و افرادی که در این مناطق، کالاهایی را با خود حمل می‌کنند و به آن سوی مرزها می‌رسانند، کاسب‌کار مرزی هستند؛ کار آنها غیرقانونی است و قاچاقچی محسوب می‌شوند.

اما واقعیت دیگری در این مناطق با جبر خود را نشان می‌دهد و آن روستایی‌هایی هستند که غیر از کولبری راه دیگری برای امرار معاش ندارند اما در تعریف وزارت صنایع کولبر محسوب نمی‌شوند. مناطق مرزی در شمال استان آذربایجان غربی و عمدتا در روستاهایی که با ترکیه مرز مشترک وجود دارد، به لحاظ موقعیت و شرایط بسیار متفاوت است با مناطق مرزی در جنوب این استان و البته با مناطق مرزی استان‌های کردستان و کرمانشاه؛ بنابراین اگر در سردشت و پیرانشهر و با مناطق مرزی اروماتان مانند گردنه ژالانه، صفی از کولبران را در حال حمل بسته‌های بزرگ کالا می‌بینیم که به‌صورت گروهی و سازماندهی شده به آن سوی مرزها می‌روند، در مرزهای شمال غربی، کولبرانی را می‌بینیم که به‌صورت انفرادی یا گروهی دو یا سه نفره با کوله‌ای که با غلبت حامل سیگار است، به طرف مرز حرکت می‌کند.

پدیده کولبری در شهرستان‌های شمالی آذربایجان غربی، تفاوتی عمده با کولبری در جنوب این استان و مناطق مرزی استان‌های کردستان و کرمانشاه دارد؛ درمناطقی که با کشور عراق هم‌مرز هستیم، کولبرها اغلب صاحبان کالا نیستند و کالا اگر قاچاق باشد توسط مافیایی بزرگ که سران آن در تهران یا تبریز ساکن هستند، با چند حلقه واسطه، وارد یا خارج می‌شود که کولبران در اولین حلقه واسطه‌گرا، کالا را از مرز دو کشور عبور می‌دهند.

در واقع به بیانی دیگر کولبران جزئی از پروسه قاچاق کالا هستند که در قبال مبلغی ناچیز، جان خود را به خطر می‌اندازند درحالی‌که افرادی دیگر سود اصلی این قاچاق را می‌برند.

در این میان کالاهایی هم توسط بازرگانان به‌صورت رسمی و قانونی بین دو کشور منتقل می‌شود که کولبرها تنها نقش حمل‌کننده و ترانزیت کالا را دارند؛ برای رونق بیشتر بازارچه‌های مرزی و ساماندهی مبادلات مرزی چند سالی است که وزارت صمت، طرحی را به اجرا گذاشته که صدور کارت کولبری و پیله‌وری یکی از اقدامات آن است اما مسئله اینجاست که تمامی بازارچه‌هایی که در مصوبه دولت روحانی قرار بود بازگشایی و فعال شوند، راه‌اندازی نشدند و بیشتر کولبران ازسوی مافیای بزرگ قاچاق کالا، استمرار می‌شوند.

جامعه

تعریف کولبر در نگاه رسمی

کولبران کاسب‌کار یا کاسب‌کاران کولبر

تفاوت کولبری در مرزهای مشترک عراق و ترکیه

انتقال کالا توسط کولبران در مرزهای مشترک با کشور عراق، تفاوت عمده‌ای با مناطق مرزی با ترکیه دارد.

کشور عراق مهم‌ترین واردکننده کالاهای ایرانی است و دولت این کشور همسایه هم نظارت چندانی بر مرزها و بازرگانان خود ندارد، در نتیجه تا هرجایی که مرز عراق وجود دارد، جذابیت فراوانی هم برای تاجرانی دو کشور همسایه وجود دارد که یا از بازارچه‌های مرزی استفاده کنند یا بدون پرداخت عوارض گمرک و مالیات بر صادرات، کالاهای خود را منتقل کنند.

در چند سال اخیر و درپی افزایش قیمت دلار و تحریک‌های گسترده کالاهای ایرانی، جذابیت صادرات به عراق بیشتر شد و در کنار آن مافیای قاچاق کالا هم وسیع‌تر که در نتیجه پدیده کولبری در این مناطق رشد بسیاری داشت؛ تا جایی که حتی جوانان بی‌کار غیریومی را به این مناطق مرزی می‌کشاند.

اما شرایط در مناطقی که با ترکیه مرز مشترک وجود دارد، بسیار متفاوت است؛ ترکیه نه تنها وابسته به کالاهای ما نیست بلکه رقیب اقتصادی ما در فروش کالا به عراق هم به حساب می‌آید؛ بنابراین برخلاف عراق در مواجهه با ورود و خروج کالاهای قاچاق، بسیار حساس و هوشمند عمل می‌کند اما انگیزه‌های اقتصادی تنها دلیل حساسیت ترکیه بر مرزهایش نیست.

پنج شهرستان آذربایجان غربی با ترکیه هم‌مرز هستند که بیش از ۴۰ روستای مرزی در این مناطق، سال‌هاست شاهد درگیری این کشور همسایه با گروه‌های تروریستی، ورود اعضای این گروه‌ها به مناطق مرزی و درگیری با نیروهای مسلح ایران بوده‌اند که در نتیجه نگاه امنیتی را به زندگی آنها تحمیل کرده است.

سایه نگاه امنیتی در مناطق مرزی

شاید بی‌راه نباشد اگر بگوییم مهم‌ترین علت توسعه‌نیافتگی مناطق مرزی، نگاه امنیتی‌ای است که از شمال تا جنوب مرزهای غربی کشور وجود دارد اما به نظر می‌رسد در مناطقی که با کشور عراق مرز مشترک داریم سیاست‌های این همسایه جنوب غربی

البته عدم توسعه‌یافتگی عبارتی است که در طرح‌ها و لایحه‌های مجلس و دولت‌ها بسیار استفاده شده است اما تاکنون مصوبه‌ای که پدیده کولبری را از بین ببرد، به اجرا گذاشته نشده است.

طبق آمار یژه‌وشی که سازمان تأمین اجتماعی در سال ۱۳۹۶ در زمینه پدیده کولبری انجام داده است، بیش از ۹۱ درصد از جوانان در پیرانشهر و سردشت کسب‌وکاری وابسته به مرز دارند که اگر این آمار را برای دیگر مناطق مرزی کشور در نظر بگیریم، باید گفت اکنون نزدیک به ۲۰۰ هزار کولبر وجود دارد. عبدالله رمضان‌زاده، استاندار سابق کردستان و سخنگوی دولت اصلاحات پیش از این در گفت‌وگویی به طرح‌ها و برنامه‌های اقتصادی در مناطق مرزی در غرب کشور اشاره کرده بود که سازمان برنامه‌بودجه موظف بود در دولت وقت آنها را اجرا کند تا به‌مرور شاهد رشد اقتصادی و توسعه‌یافتگی این مناطق باشیم اما با منحل‌شدن سازمان برنامه‌بودجه در دولت محمود احمدی‌نژاد، این مصوبات و برنامه‌ها به‌کل فراموش شدند.

گرچه چند سالی است برای ساکنان مرزی، کارت مرزنشینین صادر شده و سود حاصل از فروش سوخت و حتی تعادلات اقتصادی مرزی برای ساکنان مرزی واریز می‌شود که از مشکلات مردم این منطقه تا حدودی کاسته است، اما نیاز به درآمد پایدار و ایجاد اشتغال را برآورد نمی‌کند و مرزنشین‌ها همچنان برای امرار معاش، به کسب‌وکار در مرز نیاز دارند.

محمدمهدی شهرباری، استاندار آذربایجان غربی در دولت روحانی، نیز از طرح‌ها و پروژه‌هایی ازجمله راه‌اندازی منطقه ویژه اقتصادی، راه‌اندازی مناطق گردشگری، بهره‌برداری از معدن و… خبر می‌دهد که اگر از سوءمدیریت‌ها در امان بماند در آینده سبب ازبین‌بردن بی‌کاری در منطقه می‌شود اما واقعیت در زمان کار کولبرانی هستند که به سمت مرز حرکت می‌کنند و گاهی هدف مرزبانان ترکیه قرار می‌گیرند و البته قاچاق‌برانه‌ی که پناه‌جوی‌های افغان و پاکستانی را به مرز ترکیه می‌رسانند، است.

در این میان همکاری با همسایگان ضروری است که بسیار خود را نشان می‌دهد اما در واقعیت کمتر نشانه‌ای از آن را پیدا می‌کنیم، سرهنگ شیرزاد حاج‌زاده، فرمانده هنگ مرزی ماکو، در گفت‌وگویی مفصل با «شرق» از نشست‌هایی خبر داد که در سطح مسئولان هنگ مرزی دو کشور ایران و ترکیه برگزار می‌شود و بیشتر بر سر مسائلی مانند امنیت و محیط‌زیست منطقه تصمیم‌گیری می‌شود اما در ارتباطات و کسب‌وکارهای مرزی، سبب می‌شود که مرزنشین روستایی ناگزیر شود برای کولبری یا همان کسب‌وکار غیرقانونی به سمت مرز حرکت کند و خطر روبرویی با گروه‌های مسلح، گرفتارشدن در بهمن، سقوط از کوه و هدف قرارگرفتن توسط هنگ مرزی دو کشور را به جان بخرد تا چند پاکس سیگار به پشت کوه‌های ترکیه برساند یا محموله‌ای از لباس‌های تاناکواری را با خود به این‌سو بیاورد.

عدم توسعه‌یافتگی در کشاورزی و دامداری، عدم توسعه‌یافتگی در ایجاد صنعت و عدم توسعه‌یافتگی در ارتباطات و کسب‌وکارهای مرزی، سبب می‌شود که مرزنشین روستایی ناگزیر شود برای کولبری یا همان کسب‌وکار غیرقانونی به سمت مرز حرکت کند و خطر روبرویی با گروه‌های مسلح، گرفتارشدن در بهمن، سقوط از کوه و هدف قرارگرفتن توسط هنگ مرزی دو کشور را به جان بخرد تا چند پاکس سیگار به پشت کوه‌های ترکیه برساند یا محموله‌ای از لباس‌های تاناکواری را با خود به این‌سو بیاورد.

تجمع وکلا در اعتراض به مصوبه اخیر مجلس؛

مصوبه تسهیل صدور مجوز کسب‌وکار، مغایر با قانون استقلال کانون وکلای دادگستری

بگذارند. اگر تصویب‌کنندگان این طرح اراده دفاع از حقوق مردم را داشتند، از قوانین ارزشمند دائمی کشور باید دفاع می‌کردند.»

او با بیان اینکه هر طرحی باید دارای موادی متناسب با اصل موضوع آن باشد، تأکید کرد: «ولی در ذیل عنوان نامشخص این طرح، سه قانون پیشرفته کشور که هریک با تشریفات و موازین قانون‌گذاری به تصویب رسیده‌اند یعنی قانون نظام صنفی، قانون کانون سردفتران و قانون استقلال کانون وکلا را می‌خواهند به هرج‌ومرج بکشند؛ بنابراین این طرح مغایر این‌نامه داخلی مجلس است و با حسن نیت تقدیم نشده است. اگر هیئت‌رئسه مجلس پایبند به آیین‌نامه داخلی بود، نباید آن را در دستور کار مجلس قرار می‌دادند، ولی هیئت‌رئسه هم مانند امضانکنندگان این طرح هستند.»

کاشانی با اشاره به استقلال کانون وکلا گفت: «قانون استقلال کانون وکلای دادگستری در پنجم اسفند ۱۳۳۳ به تصویب دو مجلس شورای ملی و سنا رسیده است و کانون‌های وکلا در هر استانی استقلال دارند. امروزه در همه کشورهای پیشرفته، کانون‌های وکلای دادگستری استقلال دارند و این استقلال در خدمت برگزاری دادرسی عادلانه است؛ بنابراین نه مجلس، نه قوه قضائیه و نه قوه مجریه حق کمترین دخالتی در اداره امور کانون‌ها و چگونگی انجام وظایف حقیقت‌مدیره آنها را ندارند. تعیین ظرفیت و تعداد پذیرش داوطلبان هم از حقوق هیئت‌مدیره در هر کانون وکلای دادگستری است، خواه کانون وکلای مرکزی یا کانون‌هایی که به‌تازگی با برگزاری انتخابات تأسیس شده‌اند. این قاعده در همه کانون‌های وکلای دادگستری مستقل مانند فرانسه و ایالات متحد آمریکا اجرا می‌شود، زیرا کانون وکلا و هیئت‌مدیره خیره آن باید فرصت‌های آموزش پذیرفته‌شدگان را فراهم کنند. باین‌حال گفته شده است رئیس دادگستری هر استان هم از جهت ظرفیت دادگاه‌ها در تعیین تعداد و پذیرش داوطلبان همکاری کند، زیرا کارآموزان وکالت باید در دادگاه‌ها و داسراها کارآموزی کنند. تبصره یک ماده یکم قانون کیفیت اخذ پروانه وکالت این ظرفیت‌ها را در نظر گرفته‌ه و این صلاحیت را به رئیس هر کانون و رئیس دادگستری هر استان داده است. این بیرون از صلاحیت قانون‌گذاری مجلس و تجاوز به انجام وظایف اختصاصی کانون‌های وکلاست؛ بنابراین فرمول مبهمی که در ماده ۶ مصوبه مجلس آمده است که داوطلبانی که ۷۰ درصد امتیاز یک درصد میانگین یک درصد حائزان بالاترین امتیاز را به دست بیاورد پذیرفته می‌شوند، دخالت ناروا در انجام وظایف کانون‌هاست؛ زیرا هیچ روشن نیست این داوطلبان در نهایت چه نمره و امتیازی را به دست آورده‌اند و در هر حال فراتر از ظرفیت و امکانات هر کانون وکلا و دادگاه‌ها در استان خواهند بود.»

دریچه

کلاس‌بندی بیش از ۱۰ میلیون دانش آموز در «شاد»

● **ایسنا**: سخنگوی اپلیکشن شاد با اشاره به اینکه درحال حاضر تعداد دانش‌آموزان کلاس‌بندی‌شده در شبکه شاد ۱۰ میلیون و ۶۲۹ هزار و ۶۲۰ نفر است، گفت: روزانه یک میلیون و ۴۷۰ هزار و ۸۰۰ ارتباط زنده تصویری و ۸۹۵ هزار و ۸۳۰ گفت‌وگوی صوتی در کلاس‌ها برقرار شده است. حسین صادقی جدیدترین آمار استفاده از اپلیکشن شاد را اعلام و اظهار کرد: درحال حاضر تعداد دانش‌آموزان کلاس‌بندی‌شده ۱۰ میلیون و ۶۲۹ هزار و ۶۲۰ نفر است. تعداد دانش‌آموزان احراز‌شده جدید یک میلیون و ۶۲۵ هزار و ۸۵۰ نفر است. ۱۲۲ هزار و ۶۸۰ مدیر مدرسه نیز احراز هویت شده‌اند. همچنین ۹۷ درصد کاربران اقدام به به‌روزرسانی اپلیکشن به نسخه جدید کرده‌اند. سخنگوی اپلیکشن شاد با اشاره به ۴۷۳ هزار و ۲۵۰ کاربر احراز‌شده گفت: تعداد گروه -درس‌های تشکیل‌شده سه میلیون و ۵۸۲ هزار و ۱۹۰ مورد است.تعداد کاربران یونیک که روزانه به شاد مراجعه کرده‌اند ۱۰ میلیون و ۴۵۲ هزار نفر است. همچنین روزانه یک میلیون و ۴۷۰ هزار و ۸۰۰ ارتباط زنده تصویری و ۸۹۵ هزار و ۸۳۰ گفت‌وگوی صوتی برقرار شده است. به گفته وی تعداد فایل‌های جا‌به‌جا شده در کلاس‌گروه‌ها ۲۶ میلیون و ۴۶۰ هزار و ۸۰۰ مورد.تعداد پیام‌های مبادله‌شده در کلاس‌گروه‌ها ۱۰۵ میلیون و ۲۹۰ هزار و ۲۰۰ مورد بوده است. حاکمتر پنهانی باند ۴۴۵ گیگ بر ثانیه و بیشترین کاربر هم‌زمان دومیلیون و ۴۲۳ هزار نفر بوده است. میانگین حضور کاربران در شاد نیز ۶۴ دقیقه ثبت شده است.

شیوع حدود ۲۰ درصدی نابابوری کشور

● **ایسنا**:مدیر مرکز درمان نابابوری این‌سینا با اشاره به آمار ۱۵ تا ۲۰ درصدی شیوع نابابوری در کشور و لزوم حمایت از زوج‌های ناباور، در این راستا از برگزاری پویش «نابابوری و فرهنگ عمومی» از سوی پژوهشگاه و مرکز درمان نابابوری این‌سینا خبر داد. دکتر علی صادقی‌تبار،

در این خصوص گفت: طبق آمارهای موجود، شیوع نابابوری در کشور حدود ۱۵ تا ۲۰ درصد برآورد می‌شود؛ بنابراین از هر پنج زوجی که در سنین نابوری قرار دارند، یک زوج به‌نوعی با مشکل نابابوری مواجه می‌شود. این آمار نشان‌دهنده گستردگی شیوع نابابوری در کشور است؛ بنابراین هم نظام سلامت و هم رسانه‌ها باید به این موضوع توجه بیشتری کنند. از سوی دیگر، با درنظرداشتن سیاست‌های جمعیتی کشور و تأکید مقام معظم رهبری بر ترویج فرزندآوری، و جلوگیری از وقوع بحران سالمندی جمعیت در دهه‌های آتی، اهمیت توجه به زوج‌های ناباور دوجندان می‌شود. زیرا ما با سرمایه بالقوه جمعیتی مواجه هستیم که با حمایت‌های درمانی می‌تواند بالفعل شود. او درباره هزینه‌های درمان نابابوری گفت: خوشبختانه کشور ما از نظر کیفیت خدمات تشخیصی و درمان نابابوری هم‌تراز کشورهای پیشرفته جهان است و ما در زمینه دانش و فناوری درمان نابابوری از قطب‌های منطقه‌ایم؛ اما متأسفانه خدمات اصلی درمان نابابوری زیر پوشش بیمه‌های پایه قرار ندارد و با توجه به وارداتی بودن تجهیزات و مواد مورد استفاده در روش‌های کمک‌باروری، هزینه درمان نابابوری برای بسیاری از زوج‌های ناباور سنگین و کم‌رسکن است. ما بیش از یک دهه است که با برگزاری سمینارهایی مانند «بیمه نابابوری»، جلسات تخصصی با مسئولان و نشست‌های خبری تلاش کرده‌ایم تا اهمیت و ضرورت این موضوع را یادآور شویم. خوشبختانه به‌تازگی مصوب شده که بیمه‌های پایه خدمات درمان نابابوری را پوشش دهند. البته هنوز اجرا نشده است و امیدواریم به‌زودی این وعده تحقق یابد. اما در کنار این اقدامات، لازم است که مراکز خیریه و سازمان‌های مردم‌نهاد نیز به این حوزه وارد شوند و از زوج‌های ناباور حمایت کنند.

بیشترین تصادف‌ها در بزرگراه‌های آزادگان وامام‌علی(ع) اتفاق می‌افتد

● **ایلنا**: رئیس پلیس راه‌ور تهران بزرگ گفت: بیشترین تصادف‌ها در بزرگراه‌های آزادگان و امام‌علی(ع) اتفاق می‌افتد. سردار محمدحسین حمیدی با اشاره به طرح ترخیص موتورسیکلت‌های رسوبی گفت: ۷۰ هزار موتور در پارکینگ‌ها رسوب کرده بودند. تسهیلات بسیار خوبی برای ترخیص این موتورسیکلت‌ها در نظر گرفته شد، اما هنوز ۵۰، ۶۰ هزار موتورسیکلت در پارکینگ مانده است. او همچنین با اشاره به طرح ترخیص خودروهای رسوبی ادامه داد: تسهیلات خوبی برای خودروهای رسوبی نیز در نظر گرفته شده بود که با توجه به این تسهیلات در همان ابتدا مراجعات خوبی به مراکز ترخیص خودرو رسید. گرفت و بخش زیادی از خودروهای رسوبی نیز ترخیص شده‌اند. سردار حمیدی درباره برخورد با عابران متخلف که در تصادف‌ها نیز نقش دارند، تصریح کرد: از سال‌های ۸۹ و ۹۰ که قانون جدید ابلاغ شد، ۱۵ تا ۱۶ مورد ترخیص این قانون برای عابران پیاده در نظر گرفته شد.